

za polnoletne, imajo pravico voliti v občinski odbor in v deželni zbor". Komisija mu je pa dovolila glasovati za liberalca. Po pravici je dobil toraj dr. Neckermann le 15, prof. Žolgar pa 21 glasov v Vojniku. G. komisar si je tudi te nepostavnosti zabeležil. Drugokrat bomo pa vsi volilci prišli k volitvi tako zgodaj, da si bomo volitveno komisijo sami izmed svoje srede izvolili in bomo potem pri volitvi odločevali ne enostransko, temveč po postavi in pravici. Pričakujemo tudi, da nekteri možje, ki smo jih do zdaj šteli med Slovence, nam prihodnič zvesti ostanejo in ne odpotujejo nekam na Hrovaško, kamor se lahko druge dni pride. Junaški vojaki se ne skrivajo, kedar je treba planiti nad sovražnika. To naj si zapomnijo tudi celjski strahopetneži, ki so s tem da so na dan volitve odpotovali, zakrivali tudi še to, da se drugi možje potem tudi niso upali k volitvi. Hvala pa našemu vrlemu g. Vrata-riču! Duh njegovega nam nepozabljivega očeta živi v njem ter se ne da upogniti po strastnih napadih njegovih sosedov. Tisti brbljač pa ob cesti med Arclinom in Vojnikom, ki niti svojega imena podpisati ne zna, naj se v naše tržke zadeve ne meša; drugače mu hočemo prihodnjic posvetiti. Resnica pa je in ostane: Slovenski narod se vzbuja in vstaja povsodi, tudi po naših trgih. Zatoraj živeli vsi narodni tržani po Slovenskem Štajerji!

Iz Sevnice. (Vrta narodna šola). V nedeljo 30. avgusta obhajala je naša javna 3razredna šola sklep šolskega leta z veselico. Udeležili so se je vsi c. kr. uradniki, mnogo prijateljev šole kakor tudi stariši šolskih otrok. Ob 1. uri bil je velikanski spreved šolske mladosti in mnogo občinstva z avstrijsko, cesarsko, slovensko in štajersko zastavo in godbo. Na veseli hribček sv. Ane dospevši bila je mladina navzoča pri večernicah. Učitelj veronauka jemaje prav genljivo slovo od iz šole izstopivše mladosti priporočuje marljivost in delavnost, da naj nikdar lepih in koristnih šolskih nauk tudi v prihodnje ne pozabijo, naj v prostih urah čitajo in pišejo, ter da naj ostanejo zvesti svojemu rodu, svojemu milemu maternemu jeziku, kajti ni sramotilnejega in gršega na človeku, kakor če se tako popači, da svoj rod, svoj materni jezik zataji. Taki popačeni ljudje so Judeža Iškarjota bratje. — Pri veselici pa se je naša mladost povsem prav lepo in spodobno obnašala. Deklamacije so bile slovenske kakor tudi nemške prav dobro prednašane. Kar nas pa najbolj zadovoljuje je, da se naša deca resno in praktično pripravlja na prihodnje življenje. Ona razume, kakor sem se že čestokrat prepričal, berila na pamet z lastnimi besedami pripovedovati in spisovati. Spretni so tudi v spisovanju raznih pisem, pobotnic, dolžnih pisem in kont, kar vse bode mladini v življenji dobro

služilo. Kako žalostno prežalostno pa je, če se mladina dovolj spisovanja ne privadi, ker smo, Bogu in našemu prisvitlemu cesarju hvala, priborili si toliko pravice, da je v naših pisarnah kakor tudi po drugod po Slovenskem tako po postavi urejeno, da se po slovenski uraduje. Kako žalostno bode v prihodnje za one ljudi, ki niso dovolj slovensčine zmožni; pri nas ne dobe nobene službe več. — Kar pa nemščino zadeva, pričajo pa naši študentje, kateri so se vsi tukaj šolali in potem v mestu izkušnjo v nemškem jeziku tako dobro naredili, da so bili sprejeti v latinske šole. In ker je naša šola uže dobila od višje šolske gosposke iz Gradca pohvalna pisma, sledi iz tega, da je naša 3razredna šola čisto na postavni podlagi. Glavna hvala pa gre učiteljstvu in šolskim prijateljem!

Iz Loč. (Volitevski pobirki.) Pri nas vlečejo zoper Slovence najbolj Müller, čegar starši so se priselili in z malim premoženjem začeli, potem Fr. Kokol, ki se ima veliko zahvaliti uže umrlemu dušnemu pastirju, in Jož. Schmid. Ta je najbolj nasprotoval župniku pa je propal. Ta so bili s 36 proti 26 glasom izvoljeni. Schmid je žugal enemu posojene vole vzeti, drugim, da potegne svoj denar iz posojilnice pa nihče se ga ne boji; sedaj še menje, ko imamo sami v Konjicah posojilnico, ki je 1. sept. začela poslovati.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Naši novo izvoljeni poslanci so sedaj v Gradci. Dne 9. t. m. je c. kr. namestnik baron Kübek predstavil poslancem grofa Wurmbranda in barona Goedelnakot glavarja in glavarjevega namestnika. Govoril je samo nemški. Na Českem, Tirolskem, Dalmaciji, Kranjskem nagovori poslance navadno tudi v drugem jeziku. Na Štajerskem še tega nismo doživeli. Zatem so poslanci glavarju storili obljubo, slovenski so rekali: obljubim, a Wurmbrand je vprašal dr. Dominkuša: das heisst: ich verspreche? Skoda, da je toliko let v Halozah grof Wurmbrand, pa še tega ne ve! — V Salcburgu in gornjej Avstriji je deželni zbor konservativcev, šteje tukaj 35 konservativcev poleg 17 liberalcev. Liberalci so torej samo v Gradci, Celovci in Tropavi gosposde, drugod so celo pri Nemcih propali. — Na Dunaji so imeli mali obrtniki velik shod pa so liberalnih in judovskih listov poročevalce iztirali rekoč, da se jim gujusijo listi, kakoršni so Neue freie Presse itd. To je naše liberalce tako pobilo, da Tagespošta, Marburgerca in Celjanka niti besedice ne črhnejo. — Na Hrvatskem pričeli so volitevsko borbo, Madjarone podpira vlada. — Cesar se podaja v nedeljo na Rusko, kder se snidejo z ruskim in nemškim cesarjem.

Vnanje države. Ruski car, carica, carjevič in veliki knez Vladimir so se pripeljali 8. t. m. v Varšavo; car obiskal je pravoslavno in tudi katoliško cerkev, kder je poljubil monštranco s sv. Rešnjim Telesom. Ostane več časa tam in je tudi poljskih velikašev povabil na svoj dvor. V nedeljo pričakuje v Sekirevicah prihod našega in nemškega cesarja. — Nemški katoličani obhajali so v Amstadtu na Bavarskem sijajen shod ter sklenoli za svobodo sv. Cerkve neustrašeno dalje boriti se. — Srbi so veseli, ker se je odprla železnica od Belega grada v Niš. — Belgijski freimaurerji so katoličane v Brüsselu napali, ko so k zborovanju šli, 185 ljudi je policija zaprla, mnogo je ranjenih. Fraumaurerji voščijo le sebi, neveri in razuzdanosti svobode, katoličanom pa ne. — Kolera širi sa po vsej Italiji. — Nemci so res velik kos zemlje v zapadnej Afriki pograbili za naselbine. — Angleži imajo v Asuvanu 14000 mož zbranih, da udarijo na Mahdija. — Francosko-kitajska vojska sili Francoze državni zbor sklicati in več vojakov odposlati. Jihovo brodovje bombardira kitajska pomorska mesta.

Za poduk in kratek čas.

General Tschangg-Tschingg tepen.

(Volitevska burka.)

I. Kinezarji živijo vže na tem sveti v „nebeskem kraljestvu“. So pa cofasti ljudje. Vsak Kinezar spleta svoje lase v dolge kite ali cofe. Prostaki smejo nositi le po jeden cof, odličniki in dostojanstveniki pa dva do tri. Kinezarsko govoriti mora vsak znati, drugače ne dobi nobene službe. Zelo imenitni so njihovi sodniki, še bolj pa generali. Tem visi po več cofov s hrabre kebljače. Sedaj se vojskujejo zoper Francoze. Toda Kinezarjev štejemo več plemen. Edno imamo tudi v Evropi, še v Avstriji in celo pri nas na Slovenskem. Mislijo pa: „kdor se neče naše kinezarščine naučiti tako, da ob enem svoj materni jezik zaničuje, ta ne sme nobene službe dobiti, treba ga preganjati in če le mogoče uničiti.“ To je pa tudi njihova glavna skrb. Čeravno jih ni malo in se tudi plodijo, kakor miši in kunci, jim to ni zadosti. Na vso silo prizadevajo si, da mogoče veliko nekinezarjev skoči iz lastne nekinezarske kože v kinezarsko. Ker pa to povsem mogoče ni, zadovoljni so, če se nekinezar spremeni v posilikinezarja, ter si zapeljan, ogoljufan in prisiljen obesiti daje eden ali več cofov. Tako nastala je med nami neka posebna pavrst ljudij, dobili smo čudnih cofakov in cofurjev.

Naši kinezarji so najpoprej hoteli vsem nekinezarskim národom vsiliti svojo kinezarščino s cofom vred. Toda Italjani, Madjari,

Hrvati in zatem Poljaki so se tako razsrdili, da so enkrat vse kinezarske cofonosce iztirali. Eden teh iztiranih cofonoscev je potem dolgo vedril v Ptui, ter naposled v Celji srečno smuknil pod slovensko streho. Sedaj režejo Čehi kinezarske cofe in v kratkem ne bo tam nobenega cofonosca. Ostanemo še Slovenci! Nam mislijo in upajo kinezarji vendar še svoje cofe na vse veke vekov navesiti. Toda čedalje bolj gine drzno upanje, hira gladovna domišljija. Slovenci počenjamo hrabro rezati in sekati s svojih glav navešene nam in vsiljene kinezarske cofe. Največ jih porežemo v volitevskih borbah. V takšni borbi smo enkrat zelo znamenitega kinezarskega generala vjeli in v Gradec na „festungo“ hladit djali.

Bilo je kinezarjem na slovenskih tleh vže obupati. Toda naenkrat ponudi se jim tropa novih in še prav srboritih generalov. Prvak jim je general Tschangg-Tschingg, po rodu sicer slovenske krvi, v duši in srci pa zagrižen posilikinezar. Kakor je poturčen človek uže od nekđaj hujši bil od pravega Turka, tako maha tudi ta pokinezarec po Slovencih ljuteje od najhujšega kinezarja.

General Tschangg-Tschingg, hrust divjega pogleda, kuštravih las, hripavega glasa, visokega nosa in še višje kebljače, pozove kinezarske glavače v svoj „babilonski turen“. Namrdne se jim naduto ter reče: slavni kinezarji! vaše pleme je v nevarnosti; cofaštvu in cofurstvu na Slovenskem žuga sramoten konec, če se ne ohrabrite sedaj, ko je skrajni in zadnji čas vam ugoden. Na noge tedaj! Pohrustajmo slovenske posojilnice, zadušimo društva Slovencev, tožimo njihove domoljube, zaprimo v kajho, kogar moremo, uničimo njihove časopise. Glavna reč pa je, da spodrinemo vse slovenske poslance. Ti so za naše kinezarstvo hujši od govejske kuge. Da jih vržemo, pobrišemo in s kinezarskimi poslanci nadomestimo, izumel sem jaz in moji prijatelji vže vojni črtež ali „plan“, katerega se niti prajzovski stari Moltke ne bi sramoval. Če mi zaupate, zmagamo mi kinezarji zelo gotovo! Komaj vtihne in stisne svoj dolgi jezik za široko zabovje, zadoni gromovito „bravo, bravo!“ Slišati je hrapavo rjojenje: Tschangg-Tschingg bodi naš general, njemu zaupamo, njegov šekasti prapor je naša zastava, njemu radi darujemo vse svoje kebljače, noge, roke, mošnje, vino, pivo, žganje in golaž. Slavni Tschangg-Tschingg, vodi nas k zmagi!

Novi kinezarski general začne takoj delati. V Celji, Gradci in Mariboru popravijo stare, pozidajo novih trdnjav in baterij. Trije arsenali ali orožnice so polne vsakovrstnega orožja. Vojska zagromi. Najprvo začnejo iz treh trdnjav na Slovence streljati. Mečejo pa ljuto, kakor bi stekali, papirnate bombe na Slovence. Kamor katera padne in pokne, tam šviga